

Wat is Waarheid? - Nummer Vijf

De Trooster

Jeff Pippenger

2023-09-11

De profetische geschiedenis die binnen de zeven donderslagen is ontsloten, duidt de geschiedenis aan waarin wij ons thans bevinden. Het geheim was verborgen totdat de geschiedenis die het vertegenwoordigde, aanbrak. Het is de tijd waarin de Trooster, de Geest der “waarheid”, de waarheid openbaart die Johannes de Openbaring van Jezus Christus noemde, want Jezus Christus is de Waarheid. Het is niet slechts zo dat het woord “waarheid” het karakter van God vertegenwoordigt. En het is niet enkel een openbaring voor de voortreffelijke taalkundige, dat het Hebreeuwse woord “waarheid” op zulke diepzinnige wijzen door de gehele Schrift heen wordt gebruikt. Maar het is ook het wonderbare wonder dat, wanneer het wordt begrepen, de sleutel wordt tot het openen van de profetieën van het boek Openbaring, en daardoor de gehele Bijbel ontsluit. Maar het is slechts voor hen die bereid zijn te zien, te horen en te bewaren hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.

Opdat mensen de „waarheid” zó zouden herkennen dat zij daardoor geheiligd worden, is de tegenwoordigheid van de Heilige Geest vereist. Mensen kunnen het woord „waarheid” verstandelijk begrijpen en zelfs verbaasd staan over de betekenis ervan, maar de „waarheid” moet gegeten worden. Zij moet verinnerlijkt worden en deel gaan uitmaken van iemands ervaring, want het woord brengt de scheppende kracht van God over op hen die ernaar streven veranderd te worden naar het beeld van Christus. Een van de uitgangspunten van mijn persoonlijke onderzoek naar het Hebreeuwse woord dat als „waarheid” wordt vertaald, waren de Hebreeuwse geleerden, die eveneens ingaan op het wonderlijke karakter van het woord „waarheid” en het gebruik ervan in de Bijbel. Maar er is geen reden om te geloven dat hun intellectuele begrip van het woord „waarheid” hen tot Christus heeft geleid.

Het profetische feit dat het woord gegeten moet worden in de tegenwoordigheid van de Heilige Geest, weerspiegelt Sister Whites omschrijving van de „olie” in de gelijkenis van de tien maagden, alsook haar beschrijving van de twee klassen maagden die op de Bruidegom wachten.

Een symbool heeft meestal meer dan één betekenis, en de betekenis moet worden bepaald door de context waarin het symbool zich bevindt. Zij mag niet worden bepaald door de definitie van het woord volgens de grammaticale deskundige, noch door het historische tijdsbestek waarin het woord werd geschreven. Deze twee benaderingen zijn het waarop de theologen van het adventisme zich hebben vastgegrepen om de „waarheid” te ontkennen. Een symbool wordt bepaald door de context waarin het wordt gebruikt. Binnen de Geest der Profetie vertegenwoordigt het woord „olie” in de gelijkenis van de tien maagden ten minste enkele verschillende zaken, afhankelijk van de context van de passage waarin de „olie” wordt aangetroffen. Waarom bezit de ene klasse maagden de olie en de andere niet?

„Er is een wereld die in goddeloosheid ligt, in misleiding en in dwaling, in de schaduw des doods zelf,—slapend, slapend. Wie gevoelen zielsangst om hen wakker te schudden? Welke stem kan hen bereiken? Mijn gedachten worden verplaatst naar de toekomst, wanneer het sein zal worden gegeven: ‘Ziet, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet.’ Maar sommigen zullen ermee getalmd hebben de olie te verkrijgen om hun lampen bij te vullen, en te laat zullen zij ontdekken dat het karakter, dat door de olie wordt voorgesteld, niet overdraagbaar is. Die olie is de gerechtigheid van Christus. Zij vertegenwoordigt het karakter, en karakter is niet overdraagbaar. Geen mens kan het voor een ander verwerven. Ieder moet voor zichzelf een karakter verkrijgen dat van elke smet der zonde gezuiverd is.” Bible Echo, 4 mei 1896.

De dwaze maagden bezitten niet het karakter dat noodzakelijk is om in de spoedig komende crisis te stand te houden. Hun ontbreekt de gerechtigheid van Christus. Maar de olie is ook een boodschap, en de olie in de gelijkenis van de tien maagden in de „laatste dagen” is de laatste waarschuwingsboodschap, voorgesteld door de Openbaring van Jezus Christus, die gehoord, gelezen en bewaard moet worden.

„De gezalfden die bij de Heere van de ganse aarde staan, bekleden de positie die eens aan Satan was gegeven als overdekkende cherub. Door de heilige wezens die zijn troon omringen, onderhoudt de Heere een voortdurende gemeenschap met de bewoners der aarde. De gouden olie vertegenwoordigt de genade waarmee God de lampen der gelovigen voortdurend voorziet, opdat zij niet flakkeren en uitdoven. Indien deze heilige olie niet uit de hemel werd uitgegoten in de boodschappen van Gods Geest, zouden de machten van het kwaad de mens geheel in hun macht hebben.”

„God wordt onteerd wanneer wij de boodschappen die Hij ons zendt, niet aannemen. Zo weigeren wij de gouden olie die Hij in onze zielen zou willen uitstorten om doorgegeven te worden aan hen die in duisternis verkeren. Wanneer de roep zal klinken: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet,’ zullen degenen die de heilige olie niet hebben ontvangen, die de genade van Christus niet in hun hart hebben gekoesterd, evenals de dwaze maagden bevinden dat zij niet gereed zijn om hun Heer te ontmoeten. Zij hebben niet, in zichzelf, de macht om de olie te verkrijgen, en hun leven lijdt schipbreuk. Maar indien om Gods Heilige Geest wordt gevraagd, indien wij smeken, zoals Mozes deed: ‘Toon mij Uw heerlijkheid,’ dan zal de liefde van God in onze harten uitgestort worden. Door de gouden buizen zal de gouden olie aan ons worden meegedeeld. ‘Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest, zegt de HEERE der heerscharen.’ Door de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid te ontvangen, schijnen Gods kinderen als lichten in de wereld.” Review and Herald, 20 juli 1897.

De „olie” is de laatste boodschap, die wederom de Openbaring van Jezus Christus is. In de passage moeten degenen die de olie wensen te hebben, tot God smeken zoals Mozes deed in de spelonk van Horeb. Maar let erop dat, indien wij „smeken, zoals Mozes deed” opdat God ons Zijn „heerlijkheid” zou „tonen”, wij eerst moeten vragen om de Heilige Geest, Die de Trooster is. Indien wij dat doen, dan zullen wij door engelen en de twee gouden pijpen van de gerechtigheid van Christus ontvangen. Wij misleiden onszelf indien wij menen dat wij kunnen bidden en smeken om het karakter van Christus, zoals de tradities en gebruiken van het Laodiceïsche adventisme suggereren dat gedaan zou moeten worden, terwijl wij tegelijkertijd de boodschap van de

Openbaring van Jezus Christus weigeren. Zijn gerechtigheid wordt ons meegedeeld door de „boodschappen van Gods Geest”, die worden overgebracht door de twee gezalfden die voor Gods troon staan. Wanneer wij Zijn boodschap verwerpen, verwerpen wij Zijn gerechtigheid.

Toen antwoordde ik en zei tot hem: Wat zijn deze twee olijfbomen aan de rechterzijde van de kandelaar en aan de linkerzijde daarvan? En ik antwoordde opnieuw en zei tot hem: Wat zijn deze twee olijftakken die door de twee gouden buizen de gouden olie uit zichzelf doen uitvloeien? En hij antwoordde mij en zei: Weet gij niet wat deze zijn? En ik zei: Nee, mijn heer. Toen zei hij: Dit zijn de twee gezalfden, die staan bij de Heere van de ganse aarde. Zacharia 4:11–14.

De twee „gezalfden, die bij de Heere der ganse aarde staan,” worden ook voorgesteld als de twee getuigen van Openbaring elf.

“Met betrekking tot de twee getuigen verklaart de profeet verder: ‘Dezen zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God der aarde staan.’ ‘Uw woord,’ zei de psalmist, ‘is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.’ Openbaring 11:4; Psalm 119:105. De twee getuigen vertegenwoordigen de Schriften van het Oude en het Nieuwe Testament.” De Grote Strijd, 267.

Of wij nu het getuigenis van Zacharia of dat van Johannes aangaande de twee getuigen beschouwen, de context van beide getuigenissen is het communicatieproces dat de allereerste waarheid is die wordt genoemd in verband met de boodschap van de Openbaring van Jezus Christus in Openbaring hoofdstuk één en vers één. Van de Vader, tot de Zoon, tot de engelen, tot een profeet, tot de gemeente. Het proces waarin Christus tot de mensheid spreekt, is een wezenlijk inzicht dat Hij binnen de laatste waarschuwingsboodschap tracht te openbaren. Dit stemt overeen met de nadruk in de uiteenzetting van zowel de boodschap van de eerste als die van de derde engel.

De boodschap van de eerste engel wordt vertegenwoordigd door William Miller. Miller bezit verscheidene profetische kenmerken die moeten worden onderkend. Hij was de „Vader” van de beweging, hetgeen in termen van de Alfa en de Omega vereist dat er een zoon zou zijn. Hij vertegenwoordigde een beweging die werd aangeduid met de naam „Millerite”, welk woord de benaming is voor een soort gesteente. Hij werd gebruikt om een geheel van bijbelse regels voor profetische uitleg te ordenen. Die regels worden een wezenlijk bestanddeel van de verkondiging van de boodschappen van Gods Geest, die óf werden verworpen óf aangenomen, terwijl degenen van Millers generatie kozen of zij hun dwaze Laodiceïsche toestand wilden behouden of wijze Filadelfiërs wilden worden. Als de vader van de boodschap van de eerste engel is hij een type van een beweging die de boodschap van de derde engel zal verkondigen, en het begrip van die boodschap door die beweging zal worden geleid door een bijzondere verzameling bijbelse regels voor profetische uitleg, die de boodschap van de derde engel even degelijk bevestigen als Miller werd gebruikt om de boodschap van de eerste engel te bevestigen. God verandert nooit; Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

Dwaalt niet, mijn geliefde broeders. Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij Wie geen verandering is of zweem van ommekeer.

Naar Zijn wil heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, opdat wij in zekere zin eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn. Jakobus 1:16–18.

Aan het begin of aan het einde van het adventisme worden de boodschappen van Gods Geest, die door de olie worden voorgesteld, overgebracht door de twee getuigen. Aan het begin, bij de Millerieten, waren de twee getuigen het Oude en het Nieuwe Testament, en aan het einde zijn zij de Bijbel en de Geest der Profetie. Dit is de reden waarom Johannes, die op de meest volmaakte wijze het einde van Gods volk in de laatste dagen van het onderzoekend oordeel uitbeeldt, zich op het eiland Patmos bevond.

Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking, en in het koninkrijk en de volharding van Jezus Christus, was op het eiland dat Patmos genoemd wordt, om het woord van God en om het getuigenis van Jezus Christus. Openbaring 1:9.

De profetische setting van Patmos duidt erop dat Johannes vervolgd wordt. Hij werd vervolgd omdat hij de boodschappen van Gods Geest ontving die de Openbaring van Jezus Christus identificeren door middel van de Bijbel en de Geest der Profetie.

De vervolging van Gods volk van de „laatste dagen” wordt ook uitgebeeld in Openbaring elf, wanneer de twee getuigen op de straten worden gedood en iedereen hun dood viert. In hoofdstuk elf zijn die twee getuigen Elia en Mozes. Zij hebben drieënhalf jaar lang hun getuigenis afgelegd en werden vervolgens gedood, maar daarna werden zij opgewekt.

Alle profeten spreken meer over de laatste dagen dan over hun eigen geschiedenis; dus als er ooit een boek is dat over de laatste dagen spreekt, dan is het het boek Openbaring, waar alle boeken van de Bijbel samenkomen en eindigen. Daarom moet er in de laatste dagen een „boodschap” zijn die gedood wordt en daarna weer opgewekt. Openbaring elf illustreerde de geschiedenis van de Franse Revolutie, maar het illustreert meer rechtstreeks een aanval op de boodschap van de derde engel in de laatste dagen. De boodschap en de beweging die voorafgeschaduwd werden door Millers boodschap en beweging, hebben die aanval ondergaan en stierven op 18 juli 2020. Volgens Openbaring elf zou die aanval worden uitgevoerd door het beest dat opsteeg uit de bodemloze put.

En wanneer zij hun getuigenis voleindigd zullen hebben, zal het beest dat opkomt uit de bodemloze put oorlog tegen hen voeren, en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere gekruisigd is. Openbaring 11:8, 9.

Zuster White deelt ons mee dat de „bodemloze put” een nieuwe openbaring van satanische macht voorstelt.

„‘Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben [aan het voleindigen zijn].’ De periode waarin de twee getuigen, met zakken bekleed, moesten profeteren, eindigde in 1798. Toen zij de voltooiing van hun werk in verborgenheid naderden, zou oorlog tegen hen gevoerd worden door de macht die wordt voorgesteld als ‘het beest dat opkomt uit de afgrond’. In vele van de naties van Europa waren de machten die in Kerk en Staat regeerden, gedurende eeuwen door Satan beheerst geweest, door middel van het pausdom. Maar hier wordt een nieuwe

manifestatie van satanische macht aanschouwelijk gemaakt.” The Great Controversy, 268.

Er worden in het boek Openbaring drie machten geïdentificeerd die uit de afgrond voortkomen; de eerste die genoemd wordt, is de islam in Openbaring hoofdstuk negen vers twee; de tweede is het atheïsme van de Franse Revolutie in hoofdstuk elf vers acht; en de derde is het moderne Rome in hoofdstuk zeventien vers acht. De „nieuwe openbaring” in de laatste dagen, die niet alleen de beweging zal aanvallen die door de Milleritische beweging werd voorgesteld, maar ook de wereld zal aanvallen, is de vervalste opwekking van de vervalste Middernachtsroep, bekend als „Woke-isme.” Woke-isme vertegenwoordigt een „nieuwe manifestatie van satanische macht”, die wordt gesteund door de huidige jezuïtische antichrist en wordt bevorderd door de kooplieden, de politieke leiders van de Verenigde Naties, de liberale vertegenwoordigers in de gevallen kerken van het protestantisme in de Verenigde Staten, en de Democratische Partij in samenhang met de RINO-Republikeinen, die alle variaties van de afwijkende levenswijzen van de homoseksuele gemeenschap, zoals in hoofdstuk elf voorgesteld door „Sodom”, hetzij bevorderen, hetzij toelaten dat zij worden bevorderd. Deze drie machten zijn het die de wereld naar Armageddon leiden, en zij worden ook voorgesteld door „Egypte”, het symbool van atheïsme en wereldsgezindheid. Geplaatst binnen de anarchie van de Franse Revolutie, die een ander element is van deze drie machten waaruit bestaat wat Zuster White de „boze samenzwering” noemt, bevorderen zij Woke-isme hetzij rechtstreeks, hetzij laten zij toe dat het wordt bevorderd. Woke-isme is de satanische vervalsing van de opwekking van de tien maagden. Wij hebben over deze zaken nog meer te bespreken, maar eerst moeten wij ingaan op de nasleep van de moord op de straat die op 18 juli 2020 werd voltrokken.

En ook, beste Lezer, gelieve te begrijpen dat ik de Republikeinse partij geenszins steun verleen. Er is geen enkele politieke overtuiging waarin ik enig vertrouwen stel. Het zijn eenvoudigweg de profetische dynamieken die bestaan in de Verenigde Staten, de Verenigde Naties en het Pausdom, waarop ik wijs. Die dynamieken zullen nader en meer specifiek worden behandeld wanneer wij ertoe overgaan rechtstreeks de twee horens te bespreken die van 1798 tot aan de zondagswet parallel aan elkaar lopen.

Het satanische Woke-isme, dat een valse Middernachtsroep vertegenwoordigt, gaat vooraf aan de werkelijke Middernachtsroep; en vóór de tijd van de ware Middernachtsroep zullen zij die op de straten gedood zijn uiteindelijk uitgroeien tot óf een dwaze óf een wijze maagd. De tijdsperiode waarin het afbinden van onze karakters plaatsvindt, hetzij in de bundel bestemd voor het vuur der vernietiging, hetzij als de bundel voor de hemelse schuur, is nu aangebroken.

Zuster White wijst erop dat in de vertoef tijd de dwaze maagden in de Milleritische geschiedenis anders reageerden op de beproevende teleurstelling dan de wijze maagden, en suggereert daarmee dat hun karakter tegen de tijd van de vertoef tijd reeds vaststond. Maar het getuigenis van Jeremia leert ons dat wij ervoor kunnen kiezen tot God terug te keren, en Hij zal niet alleen tot ons terugkeren, maar Hij zal ons tot een ommuurde koperen muur maken tegen de goddelozen en de verschrikkelijke, terwijl wij in de komende crisis als Zijn mondstuk worden gebruikt. Op dat profetische punt belooft Jezus ons te troosten. Dit is de betekenis van de vier hoofdstukken van Johannes die binnen onze huidige geschiedenis zijn geplaatst.

De olie is de Heilige Geest; zij is karakter en zij is de boodschappen van Gods Geest. Gods Geest is de “Trooster”. Zoals God de wereld zo liefhad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, en zoals Jezus Zijn goddelijke wezen offerde om vrijwillig de menselijkheid die Hij geschapen had als een deel van Zichzelf voor de eeuwigheid te aanvaarden, zo zal ook de Heilige Geest die in deze tijdsperiode gegeven wordt, voor altijd bij ons blijven.

Indien gij Mij liefhebt, bewaart dan Mijn geboden. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; namelijk de Geest der waarheid, Dien de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom tot u. Johannes 14:15–18.

Dit offer van de Geest, door ervoor te kiezen voor altijd bij de mensen te blijven, loopt parallel met het offer van de andere twee Personen van het hemelse drietal. Misschien even betekenisvol als het offer van de Geest in Zijn bereidheid om tot in eeuwigheid in ieder van de verlostten te wonen, is het feit dat de komst van de „Trooster” in deze bijzondere geschiedenis aangeeft wanneer Gods volk voor de eeuwigheid wordt verzegeld.

En bedroeft de Heilige Geest van God niet, door Wie gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing. Efeziërs 4:30.

In de geschiedenis waarin de belofte van de Trooster volkomen wordt vervuld, hetgeen de geschiedenis is van de honderd vierenveertigduizend, zal de Geest voor altijd in ons „blijven”. Iedere christen die voldeed aan de vereisten van het evangelie ontving de Heilige Geest en werd daarom „verzegeld tot de dag der verlossing”, maar die verzegeling wijst eenvoudig vooruit naar de tijd waarin de honderd vierenveertigduizend gedurende deze huidige geschiedenis verzegeld moeten worden. In Efeziërs worden zij die verzegeld zijn tot de dag der verlossing, tegenover hen geplaatst die de „Heilige Geest” „bedroeven”. Zij bedroeven de Heilige Geest door te weigeren de mededelingen van Gods Geest te aanvaarden, en weigeren aldus de gouden olie. Wanneer Christus belooft ons de „Trooster”, „de Geest der waarheid”, te zenden in deze periode van teleurstelling, belooft Hij Zijn zegel op ons te plaatsen, en Zijn zegel vertegenwoordigt het onderhouden van Zijn geboden, in het bijzonder het sabbatsgebod, dat de dag is waarop Johannes de openbaring ontving en dat het punt van geschil is dat op het punt staat de wereld tegemoet te treden.

De verzegeling van de wijze maagden wordt voltrokken vóór de beproeving van de zondagswet, want dáár zullen de karakters van zowel de wijzen als de dwazen geopenbaard worden, en karakter wordt nooit in een crisis ontwikkeld, maar eenvoudig geopenbaard. De verzegeling vertegenwoordigt onder meer een verandering van de gezindheid van een Laodiceeër in de gezindheid van een Filadelfiër. Het probleem is dat, om die verandering te kunnen volbrengen, de eerste beproeving voor ieder van ons erin bestaat werkelijk te begrijpen dat wij tot dusver Laodiceeërs zijn geweest; want als Laodiceeërs is onze voornaamste geestelijke houding dat alles in orde is, terwijl in werkelijkheid alles volkomen verkeerd is. Die houding moet worden afgelegd; zij is een van de verachtelijke dingen die van het kostelijke gescheiden moeten worden.

“Zodra het volk van God aan hun voorhoofden verzegeld is — het is niet een zegel of merkteken dat gezien kan worden, maar een bevestiging in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet bewogen kunnen worden — zodra Gods volk verzegeld en voorbereid is op de schudding, zal die komen. Ja, zij is reeds begonnen; de oordelen van God rusten nu op het land, om ons te waarschuwen, opdat wij mogen weten wat er komt.”
Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 4, 1161.

De „Trooster” die Jezus aan Zijn discipelen belooft, die hen vertroost in de tijd van teleurstelling, leidt Zijn volk in alle waarheid, en het is door een „gevestigd worden in de waarheid” dat wij verzegeld worden. De „waarheid” waarin Gods volk zich op dit punt behoort te vestigen, is de „waarheid” die kort vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontsloten, want „de tijd is nabij”. Die waarheid is de structuur van de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen, en die verborgen geschiedenis identificeert de geschiedenis waarin de Openbaring van Jezus Christus wordt geopend. De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen zal worden vervuld juist op het moment dat de als verborgen geschiedenis voorgestelde „waarheid” wordt ontsloten. Het ontsluiten van de „waarheid” is datgene waardoor zij die de boodschap aannemen die tevoren verzegeld was, worden verzegeld.

Gods volk wordt op hun voorhoofden verzegeld voorafgaand aan het schudden van de toornige natiën dat plaatsvindt bij de zondagswet en aldus het nationale verderf inleidt. De Openbaring van Jezus Christus zijn de „woorden der profetie van” het boek Openbaring, die niet langer verzegeld mogen blijven, want de tijd is nabij. Het is de waarheid die nu gelezen, gehoord en, bovenal, bewaard moet worden, indien wij gezegend willen worden.

Judas, niet Iskariot, zei tot Hem: Heere, hoe komt het dat Gij Uzelf aan ons zult openbaren en niet aan de wereld? Jezus antwoordde en zei tot hem: Indien iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woorden bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen en verblijf bij hem maken. Wie Mij niet liefheeft, bewaart Mijn woorden niet; en het woord dat gij hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft. Deze dingen heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf. Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren en u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb.
Johannes 14:22–26.

Voor hen die de boodschap bewaren die wordt ontsloten, luidt de belofte dat de Trooster ons „alle dingen” zal „leren”, al wat Jezus „tot u” heeft gezegd. Dit is de belofte die werd vervuld aan de discipelen van Emmaüs en daarna aan de elf discipelen. Toen Christus Zijn hand wegnam van de „weerhouden” ogen van de Emmaüsgangers en vervolgens het „verstand” van de elf discipelen „opende”, zodat zij de Schriften ten volle konden „verstaan”, legde Hij een belofte vast voor hen die in de „laatste dagen” leven, die van hun teleurstelling zullen terugkeren, zich van hun Laodiceïsche toestand zullen bekeren en de „waarheid” zullen aannemen. De „Trooster” zal in de „laatste dagen” „alle dingen” ons „in herinnering brengen”, terwijl hij ons „alle dingen” leert. Even belangrijk als het in herinnering brengen van vroegere waarheden terwijl Hij ons alle dingen leert, is dat Hij ons ook „toekomstige dingen” zal „verkondigen”.

Niettemin zeg Ik u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik heenga; want indien Ik niet heenga, zal de Trooster niet tot u komen; maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel: van zonde, omdat zij niet in Mij geloven; van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga en gij Mij niet meer ziet; van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen. Maar wanneer Die gekomen zal zijn, namelijk de Geest der waarheid, zal Hij u in al de waarheid leiden; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij zal horen, zal Hij spreken; en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. Johannes 16:7–14.

In deze tijd zal de Trooster ons in de „waarheid” „leiden”, ons „alle dingen leren”, met inbegrip van „de toekomstige dingen”, want in deze tijd heeft Jezus ons nog „vele dingen te zeggen”. Die dingen—hetzij zaken uit onze „herinnering”, „toekomstige dingen”, of de vele „dingen” die Hij ons „nog” te zeggen heeft—zijn wat ons verzegelt voor de komende crisis. Dat doet Hij, want Zijn waarheid vertegenwoordigt Zijn scheppende kracht. Hij verzegelt ons voorafgaand aan de komende crisis, want Hij is van plan dat wij tevoren gewaarschuwd zullen zijn voor de grootste periode van vervolging tegen Zijn volk die ooit in de gewijde geschiedenis plaatsvindt. Die vervolging maakt in het bijzonder duidelijk dat de woorden en daden die wij in het verleden hebben verricht, herinnerd en tegen ons gebruikt zullen worden, zoals de woorden van Christus tegen Hem werden verdraaid. Niettemin moeten wij de boodschap brengen als een getuigenis tegen hun opstandigheid, zoals uitgebeeld door Ezechiël en Christus.

Gedenkt het woord dat Ik tot u gesproken heb: De dienstknecht is niet meer dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. Maar al deze dingen zullen zij u aandoen om Mijns Naams wil, omdat zij Hem niet kennen die Mij gezonden heeft. Indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Wie Mij haat, haat ook Mijn Vader. Indien Ik onder hen niet de werken gedaan had die niemand anders gedaan heeft, zij zouden geen zonde hebben; maar nu hebben zij zowel Mij als Mijn Vader gezien en gehaat. Maar dit geschiedt opdat het woord vervuld worde dat in hun wet geschreven is: Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat. Maar wanneer de Trooster gekomen zal zijn, die Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. Johannes 15:20–26.

De „Geest der waarheid”, die de „Trooster” is, zal van Christus getuigen, die de „waarheid” is. En de „waarheid” is de Alfa en de Omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde. De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen, die nu wordt ontzegd, is de verzegelingsboodschap van de honderdvierenveertigduizend. In de nasleep van 18 juli 2020 verschaft Jeremia een voorbeeld, opdat wij ervoor mogen kiezen terug te keren tot Hem die ons eerst heeft liefgehad. Bij de vervulling van dat werk van terugkeer dragen wij de verantwoordelijkheid het kostbare van het verachtelijke te scheiden. Indien wij onze zaligheid bewerken, met vreze en beven, en dat werk volbrengen, zullen wij verzegeld worden en onmiddellijk binnentreden in de grootste crisis uit de geschiedenis der aarde. Wij zullen ook het voorrecht hebben de geschiedenis te ervaren die

profeten, koningen en rechtvaardige mannen begeerd hebben te zien.

Zij die dat werk op zich nemen en terugkeren, „zullen wandelen in het licht dat uitgaat van de troon van God”, en door „middel van de engelen zal er een voortdurende gemeenschap zijn tussen hemel en aarde”, hetgeen het communicatieproces is dat in het openingsvers van het boek Openbaring wordt aangeduid.

„Niet allen in deze wereld hebben partij gekozen voor de vijand tegen God. Niet allen zijn ontrouw geworden. Er zijn een getrouwe weinigen die God trouw zijn; want Johannes schrijft: ‘Hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus.’ Openbaring 14:12. Weldra zal de strijd hevig gevoerd worden tussen hen die God dienen en hen die Hem niet dienen. Weldra zal alles wat geschud kan worden, geschud worden, opdat die dingen die niet geschud kunnen worden, mogen blijven.”

„Satan is een ijverig Bijbelonderzoeker. Hij weet dat zijn tijd kort is, en hij tracht op ieder punt het werk van de Heere op deze aarde tegen te werken. Het is onmogelijk zich enig denkbeeld te vormen van de ervaring van het volk van God dat op aarde in leven zal zijn wanneer hemelse heerlijkheid en een herhaling van de vervolgingen uit het verleden zich vermengen. Zij zullen wandelen in het licht dat uitgaat van de troon van God. Door middel van de engelen zal er een voortdurende gemeenschap zijn tussen hemel en aarde. En Satan, omringd door boze engelen en zich uitgevend voor God, zal allerlei wonderen verrichten om, zo mogelijk, zelfs de uitverkorenen te verleiden. Gods volk zal zijn veiligheid niet vinden in het verrichten van wonderen, want Satan zal de wonderen nabootsen die verricht zullen worden. Gods beproefde en getoetste volk zal zijn kracht vinden in het teken waarover in Exodus 31:12–18 gesproken wordt. Zij moeten hun standpunt innemen op het levende Woord: ‘Er staat geschreven.’ Dit is het enige fundament waarop zij veilig kunnen staan. Zij die hun verbond met God hebben verbroken, zullen op die dag zonder God en zonder hoop zijn.

„De aanbidders van God zullen in het bijzonder gekenmerkt worden door hun achting voor het vierde gebod, aangezien dit het teken is van Gods scheppende macht en het getuigenis van Zijn aanspraak op de eerbied en hulde van de mens. De goddelozen zullen zich kenmerken door hun pogingen om het gedenkteken van de Schepper neer te halen en de instelling van Rome te verheffen. In de strijdsvraag van het conflict zal geheel de christenheid verdeeld worden in twee grote klassen: zij die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden en zijn merkteken ontvangen. Hoewel kerk en staat hun macht zullen verenigen om allen, ‘klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf,’ te dwingen het merkteken van het beest te ontvangen, zal het volk van God het toch niet ontvangen. Openbaring 13:16. De profeet van Patmos aanschouwt ‘hen die de overwinning behaald hadden over het beest, en over zijn beeld, en over zijn merkteken, en over het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, met de harpen van God,’ en zij zingen het lied van Mozes en van het Lam. Openbaring 15:2.”

“Vreeswekkende beproevingen en verzoekingingen wachten het volk van God. De geest van oorlog brengt de naties in beroering van het ene einde van de aarde tot het andere. Maar te midden van de tijd van benauwdheid die komt,—een tijd van benauwdheid zoals er niet geweest is sinds er een volk bestaat,—zal Gods uitverkoren volk onwankelbaar standhouden.

Satan en zijn heerschare kunnen hen niet vernietigen, want engelen die uitmunten in kracht zullen hen beschermen.” Testimonies, deel 9, 15–17.

Het is de moeite waard te erkennen dat deze passage het slot vormt van een hoofdstuk dat begint op bladzijde elf van Testimonies, deel negen, wat kan worden herkend als een voorstelling van negen-elf. Het is de moeite waard op te merken dat de titel handelt over de komende Bruidegom, en ook over de kaarten van Habakuk, waaruit Paulus het vers ontleende dat hij in het boek Hebreëen schreef. Het begin van het hoofdstuk markeert de geschiedenis die op 11 september 2001 begon, de twee tafelen van het verbond der profetie dat bij het begin van het adventisme werd aangegaan, en dat de titel de laatste crisis is, wat de laatste Middernachtsroep aanduidt. Het einde van het hoofdstuk is volledig in overeenstemming met het begin, want zowel het begin als het einde behandelen de laatste crisis.

„Sectie 1—Voor de Komst van de Koning

„Nog een zeer korte tijd, en Hij Die komen zal, zal komen en niet uitblijven.” Hebreëen 10:37.

„De laatste crisis”

„Wij leven in de tijd van het einde. De zich snel vervullende tekenen der tijden verkondigen dat de komst van Christus nabij is. De dagen waarin wij leven, zijn plechtig en gewichtig. De Geest van God wordt geleidelijk maar zeker van de aarde teruggetrokken. Plagen en oordelen treffen reeds de verachters van de genade van God. De rampen te land en ter zee, de ontredde toestand van de samenleving, de dreigingen van oorlog, zijn onheilspellend. Zij voorspellen naderende gebeurtenissen van de grootste omvang.” Testimonies, deel 9, 11.

Indien wij terugkeren en de hoge roeping aanvaarden om Gods „mond” te zijn, zoals voorgesteld door Jeremia, zullen wij zeer spoedig deelhebben aan de grootste inzameling in de heilige geschiedenis.

Hij sprak ook woorden van hoop en moed tot hen. ‘Laat uw hart niet ontroerd worden,’ zei Hij; ‘gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; indien het niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om u plaats te bereiden. En indien Ik heenga en u plaats bereid, zal Ik wederkomen en u tot Mij nemen; opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben. En waarheen Ik ga, weet gij, en de weg weet gij.’ Johannes 14:1–4. Om uwentwil ben Ik in de wereld gekomen; voor u heb Ik gewerkt. Wanneer Ik heenga, zal Ik nog steeds ernstig voor u arbeiden. Ik ben in de wereld gekomen om Mijzelf aan u te openbaren, opdat gij zoudt geloven. Ik ga heen tot Mijn Vader en uw Vader om met Hem samen te werken ten behoeve van u.

“‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe; en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen tot Mijn Vader.’ Johannes 14:12. Hiermee bedoelde Christus niet dat de discipelen verhevener inspanningen zouden leveren dan Hij had geleverd, maar dat hun werk een grotere omvang zou hebben. Hij verwees niet louter naar het verrichten van wonderen, maar naar alles wat zou plaatsvinden onder de werking van de Heilige Geest. ‘Wanneer de Trooster gekomen is,’ zei Hij, ‘Die Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen; en ook gij

zult getuigen, omdat gij van den beginne met Mij geweest zijt.’ Johannes 15:26, 27.”

„Op wonderbare wijze werden deze woorden vervuld. Na de nederdaling van de Heilige Geest waren de discipelen zó vervuld van liefde tot Hem en tot hen voor wie Hij stierf, dat harten werden vermurwd door de woorden die zij spraken en de gebeden die zij opdroegen. Zij spraken in de kracht van de Geest; en onder de invloed van die kracht werden duizenden bekeerd.” Acts of the Apostles, 21, 22.